

RESOLUCIÓ del procediment de tutela de drets núm. 37/2012, instat per la senyora XXX contra la Diputació de Lleida

Antecedents

Primer.- En data 06/08/2012 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades la reclamació que inicià el present procediment, per la presumpta desatenció del dret de cancel·lació que havia exercit prèviament davant la Diputació de Lleida, en relació amb una gravació de la reunió celebrada el 4/07/2012 amb els representants dels treballadors i els membres de les seccions sindicals en el marc de la Mesa Negociadora General i Comuna del personal funcionari i laboral d'aquesta corporació. La persona reclamant aportava diversa documentació relativa a l'exercici d'aquest dret.

Segon.- D'acord amb l'article 117 del Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, RLOPD i LOPD, respectivament), per mitjà d'ofici de data 07/08/2012 es va donar trasllat de la reclamació a la Diputació de Lleida, per tal que en el termini de 15 dies formulés les al·legacions que estimés pertinents.

Tercer.- La Diputació de Lleida va formular al·legacions mitjançant escrit de data 29/08/2012, en el qual exposava, en síntesi, el següent:

- Que la normativa de protecció de dades no és aplicable a les gravacions efectuades, atès que l'arxiu que conté aquestes gravacions no és objecte d'una organització sistemàtica que permeti fer cerques a partir de les dades personals d'una determinada persona, i per tant no té la consideració de fitxer, en els termes previstos a l'article 3.b de la LOPD.
- Que la gravació de les reunions és un instrument de recolzament de la secretaria, i que té per única finalitat la redacció de l'acta.
- Que la gravació de les reunions no formen part de cap fitxer perquè no s'han transcrit a l'acta "*i per tant encara no han estat incorporades a cap fitxer*", i que un cop redactada i aprovada l'acta, llavors s'atendrà els drets exercits.

La Diputació de Lleida aportava junt amb l'escrit d'al·legacions diversa documentació, en concret: com a document número 1, còpia de l'escrit de la persona aquí reclamant presentat al Registre de la Diputació l'11/07/2012 pel qual sol·licitava, entre d'altres qüestions, la cancel·lació de les seves dades en la referida gravació; i com a documentació número 2, còpia de l'escrit de resposta de la Diputació, de data 28/08/2012, un llistat amb els números de Correus d'enviaments certificats dels escrits de resposta a tots els sol·licitants de cancel·lació respecte d'aquella gravació, entre els que figura la persona reclamant, i un correu electrònic enviat i rebut pel reclamant en data 28/08/2012, mitjançant el qual també se li enviava còpia de l'escrit de resposta a la sol·licitud de l'ara reclamant. En aquest escrit la Diputació denegava els drets d'accés i cancel·lació exercits, i es motivava tal decisió en els arguments reproduïts després a l'escrit d'al·legacions davant d'aquesta Autoritat, i en particular, en que "*encara no s'han inclòs en cap fitxer de dades personals*".

Fonaments de Dret

Primer.- És competent per resoldre aquest procediment la Directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, d'acord amb els articles 5.b) i 8.2.b) de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Segon.- Com a qüestió prèvia, convé assenyalar que, atesos els termes en què s'ha formulat la reclamació presentada davant aquesta Autoritat –centrada en la manca de resposta a la sol·licitud d'exercici del dret de cancel·lació-, la present resolució es limita a revisar l'actuació de la Diputació de Lleida en allò referent a la sol·licitud de cancel·lació de la gravació referida efectuada per la persona reclamant en l'escrit de data 10/07/2012, i per tant no s'entrarà a analitzar altres motius de disconformitat ni altres peticions formulades per l'aquí reclamant en aquell escrit dirigit a la Diputació. Això sens perjudici del que s'indica en el fonament de dret cinquè *in fine*.

Tercer.- L'article 16 de la LOPD, relatiu al dret de cancel·lació, determina el següent:

- "1. El responsable del tractament té l'obligació de fer efectiu el dret de rectificació o cancel·lació de l'interessat en el termini de deu dies.*
- 2. Han de ser rectificades o cancel·lades, si s'escau, les dades de caràcter personal el tractament de les quals no s'ajusti al que disposa aquesta Llei i, en particular, quan aquestes dades siguin inexactes o incompletes.*
- 3. La cancel·lació dóna lloc al bloqueig de les dades, i només s'han de conservar a disposició de les administracions públiques, els jutges i els tribunals, per a l'atenció de les possibles responsabilitats nascudes del tractament, durant el termini de prescripció d'aquestes responsabilitats. Complert aquest termini, s'ha de procedir a la supressió.*
- 4. Si les dades rectificades o cancel·lades han estat comunicades prèviament, el responsable del tractament ha de notificar la rectificació o la cancel·lació efectuada a qui s'hagin comunicat, en cas que aquest últim mantingui el tractament, que també ha de procedir a la cancel·lació.*
- 5. Les dades de caràcter personal han de ser conservades durant els terminis que preveuen les disposicions aplicables o, si s'escau, les relacions contractuals entre la persona o l'entitat responsable del tractament i l'interessat."*

Per la seva banda, l'article 31.2 del RLOPD, disposa el següent:

- "2. L'exercici del dret de cancel·lació dóna lloc al fet que se suprimeixin les dades que siguin inadequades o excessives, sens perjudici del deure de bloqueig conforme a aquest Reglament. (...) "*

L'article 32 del RLOPD, apartats 1 i 2, determina el següent:

- "1. (...) En la sol·licitud de cancel·lació, l'interessat ha d'indicar a quines dades es refereix, i ha d'aportar a aquest efecte la documentació que ho justifiqui, si s'escau.*
- 2. El responsable del fitxer ha de resoldre sobre la sol·licitud de rectificació o cancel·lació en el termini màxim de deu dies a comptar de la recepció de la*

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

sol·licitud. Transcorregut el termini sense que de forma expressa es respongui a la petició, l'interessat pot interposar la reclamació que preveu l'article 18 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre.

En cas que no disposi de dades de caràcter personal de l'afectat, igualment l'hi ha de comunicar en el mateix termini."

D'altra banda, l'article 18 de la LOPD, referent a la tutela dels drets d'accés, rectificació, oposició i cancel·lació, estableix en els seus apartats 1 i 2 el següent:

"1. Les actuacions contràries al que disposa aquesta Llei poden ser objecte de reclamació pels interessats davant l'Agència de Protecció de Dades, en la forma que es determini per reglament.

2. L'interessat al qual es denegui, totalment o parcialment, l'exercici dels drets d'oposició, accés, rectificació o cancel·lació, ho pot posar en coneixement de l'Agència de Protecció de Dades o, si s'escau, de l'organisme competent de cada comunitat autònoma, que s'ha d'assegurar de la procedència o improcedència de la denegació."

En consonància amb l'anterior, l'article 16.1 de la Llei 32/2010, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, disposa el següent:

"1. Les persones interessades a les quals es denegui, en part o totalment, l'exercici dels drets d'accés, de rectificació, de cancel·lació o d'oposició, o que puguin entendre desestimada llur sol·licitud pel fet de no haver estat resolta dins el termini establert, poden presentar una reclamació davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades."

Quart.- Exposat el marc normatiu aplicable, a continuació escau analitzar, en primer lloc, si la Diputació de Lleida ha resolt i notificat dins el termini previst per la normativa aplicable el dret de cancel·lació exercit per la persona reclamant, ja que precisament el motiu de queixa de la persona que inicià el present procediment de tutela de drets era el fet de no haver obtingut resposta dins del termini previst a l'efecte.

A aquest respecte, consta acreditat que en data 11/07/2012 va tenir entrada al Registre de la Diputació de Lleida un escrit de la persona aquí reclamant, mitjançant el qual exercia el seu dret de cancel·lació respecte les dades personals seves gravades en la reunió que va tenir lloc en data 04/07/2012 en el marc de la Mesa General i Comuna del personal funcionari i laboral (en endavant, la Mesa).

D'acord amb els articles 16 LOPD i 32 RLOPD, la Diputació de Lleida havia de resoldre i notificar la petició de cancel·lació en el termini màxim de deu dies a comptar de la data de recepció de la sol·licitud. I ho havia de fer, fins i tot per a l'eventual cas que no hagués disposat de dades personals del sol·licitant, tal com imposa l'art. 32.2 in fine del RLOPD, abans transcrit.

Doncs bé, la Diputació de Lleida ha acreditat haver donat resposta a la sol·licitud de cancel·lació mitjançant escrit de data 28/08/2012, i atès que la sol·licitud de cancel·lació s'havia presentat en data 11/07/2012, la resposta de la Diputació es va

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

produir fora del termini previst a l'efecte, un cop l'afectat ja havia presentat la seva reclamació davant aquesta Autoritat i també després que s'hagués posat en coneixement de la Diputació l'existència de la reclamació a fi que formulés al·legacions. D'això es desprèn que la Diputació va resoldre la sol·licitud de cancel·lació de manera extemporània.

En conseqüència, procedeix l'estimació de la reclamació, que es fonamentava en la manca de resposta a la sol·licitud d'exercici del dret de cancel·lació, ja que la Diputació de Lleida no va resoldre i notificar en termini la dita sol·licitud presentada la persona afectada. Això sens perjudici del que es dirà a continuació quant al fons de la reclamació.

Cinquè.- Una vegada assentat l'anterior, convé analitzar el fons de la reclamació, és a dir, si la resposta donada per la Diputació de Lleida a la sol·licitud de l'ara reclamant, encara que extemporània, s'ajustava als preceptes transcrits al fonament de dret anterior, i si procedeix la cancel·lació sol·licitada per l'aquí reclamant.

En l'escrit de data 28/08/2012 adreçat a l'aquí reclamant, la Diputació de Lleida manifestava, entre d'altres qüestions, la impossibilitat de fer efectiu el dret de cancel·lació de l'aquí reclamant atès que: *"la gravació corresponent a la reunió de la Comissió Negociadora del passat dia 4 de juliol no es constitueix com un fitxer sotmès a la normativa de protecció de dades, sinó que és un instrument accessori per a la redacció de l'acta definitiva, la qual sí que s'inclourà al corresponent fitxer de dades personals responsabilitat de la Diputació de Lleida, moment en el qual es podrà donar curs a les peticions efectuades i atendre el dret d'accés i cancel·lació"*. I també assenyalava que: *"partint del fet que la gravació realitzada no és objecte d'una organització sistemàtica d'acord a criteris que permetin una cerca que suposi la possibilitat de discriminar parts del seu contingut o accedir a dades personals d'una persona determinada, aquesta gravació no conformaria un fitxer als efectes de la legislació en matèria de protecció de dades. A més no es preveu la seva conservació una vegada redactada l'acta, ja que la gravació només es realitza i s'empra com a instrument de recolzament de la Secretaria"*. En l'escrit d'al·legacions de data 29/08/2012 davant el trasllat de l'escrit de reclamació efectuat per aquesta Autoritat, la Diputació de Lleida venia a reiterar aquests arguments, afegint que: *"les converses de les persones participants en aquella reunió no formen part de cap fitxer i a més a més encara no han estat transcrits en l'acta corresponent i per tant encara no han estat incorporades a cap fitxer"*.

La Diputació de Lleida parteix d'un pressupòsit per denegar la cancel·lació sol·licitada, com és considerar que la normativa de protecció de dades no resulta aplicable a la gravació efectuada, i això en base a la consideració que aquesta normativa només seria aplicable quan existeix un fitxer, i que la gravació efectuada no constitueix cap fitxer ni s'ha incorporat a cap fitxer.

Les manifestacions de la Diputació no poden tenir favorable acollida, i això pels motius que s'exposen a continuació, en dos apartats diferenciats.

5.1. Sobre l'aplicació de la LOPD al cas present.

Primerament, en contra de l'asseveració que formula la Diputació, en el sentit que el tractament efectuat (gravació de la veu a la sessió de la Mesa) no estaria vinculat a cap fitxer, cal assenyalar que la pròpia Diputació manifesta que la finalitat de la gravació de la veu és facilitar la transcripció de l'acta, la qual sí s'incorporarà a un fitxer. Amb això s'evidencia que la gravació de la veu controvertida sí estaria vinculada a un fitxer de dades personals, com a mínim, a aquell al qual manifesta la Diputació que s'incorporarà l'acta.

A banda de l'anterior, es fa necessari afegir que en el supòsit que el tractament de dades personals controvertit no s'hagués pogut vincular a un fitxer, igualment serien d'aplicació totes les garanties previstes a la LOPD, i en particular el dret de cancel·lació, i això en base a les consideracions següents.

La LOPD estableix de manera ben clara en el seu articulat que té per objecte protegir tot "*tractament de dades personals*", tal com es dedueix del tenor literal de l'article 1. El règim jurídic de la protecció de dades, d'acord amb el que disposa l'article 2 de la LOPD s'estén a les dades de caràcter personal registrades en suport físic, que les faci susceptible de tractament, sigui automatitzat o no, i, a diferència de la Directiva comunitària 95/46/CE, no exigeix en cap moment que per tal que els tractaments no automatitzats de dades personals es trobin inclosos en el seu àmbit de protecció sigui necessari que es trobin vinculats a un fitxer estructurat. La LOPD diferencia en el seu articulat el concepte "*tractament de dades*" del concepte de "*fitxer*", ja que les considera figures independents, (es pot veure per exemple en la redacció de l'article 2 i les definicions de l'article 3), i no vincula l'existència d'un i altre per tal que es desplegui el seu règim de protecció, ja que pot haver-hi tractament de dades de caràcter personal manual sense que hi hagi fitxer (o sense que les dades estiguin incloses o destinades a ser incloses en un fitxer).

Qüestió diferent és que en certes ocasions la LOPD estableix una sèrie d'obligacions que estan vinculades a l'existència de fitxer, com ara el deure de notificar la inscripció al Registre corresponent, però això no implica en cap moment que s'exigeixi l'existència d'un tractament junt amb l'existència d'un fitxer per tal que s'apliquin els principis de la LOPD. En definitiva, que la LOPD no estableix en cap moment que l'existència d'un fitxer sigui requisit consubstancial a l'efectivitat de les garanties que preveu.

La jurisprudència ha distingit també la figura del responsable de fitxer a la de responsable de tractament a l'hora d'exigir l'aplicació de les prescripcions de la LOPD, i ha considerat que encara que l'entitat no disposi d'un fitxer, en el sentit que determina la LOPD, des del moment en què tracta les dades de caràcter personal ha de complir amb el que estableix la normativa de protecció de dades, independentment de l'existència o no d'un fitxer.

Tal com s'ha esmentat anteriorment, certament la Directiva Comunitària 95/46/CE ha establert en el seu article 3.1 un àmbit d'aplicació més restrictiu que la LOPD, quan determina que "*les disposicions d'aquesta Directiva s'apliquen al tractament*

totalment o parcialment automatitzat de dades personals, així com al tractament no automatitzat de dades personals incloses o destinades a ser incloses en un fitxer". És a dir, que la Directiva s'aplica sempre als tractaments automatitzats, mentre que als no automatitzats, només si s'hi s'inclouen a un fitxer. Val a dir que en el cas que ens ocupa es desconeix si el tractament efectuat amb les gravacions controvertides es fa amb sistemes digitals o no. Sigui com sigui, fins i tot per al cas en què no s'hagués emprat tecnologia digital i per tant tindria la consideració de tractament no automatitzat, igualment seria d'aplicació la LOPD, i això per les raons que s'indiquen tot seguit.

El legislador espanyol, en el moment de transposar en el seu article 2.1 la Directiva comunitària, no ha introduït la precisió de l'article 3.1 de la Directiva per als tractaments de dades no automatitzats, en el sentit d'exigir que s'incloguin a un fitxer. Així, la LOPD en cap moment exigeix expressament que les dades de caràcter personals tractades manualment han d'estar incloses o destinades a ser incloses en un fitxer. La precisió incorporada a l'esmentat article 3.1 de la Directiva per als tractaments de dades no automatitzats no es recull tampoc en la definició de tractament que estableix l'article 3.c de la LOPD.

El legislador espanyol ha establert una protecció més àmplia que la prevista a la norma comunitària, a base de delimitar un àmbit d'aplicació més ampli que inclou de manera incondicionada tota classe de tractaments de dades, siguin o no automatitzats, i estiguin o no vinculats a un fitxer. D'acord amb la regulació adoptada pel legislador espanyol, no és imprescindible l'existència d'un fitxer estructurat per a que un tractament de dades personals quedi subjecte al règim de protecció de la LOPD.

Val a dir que el fet que la legislació interna estableixi un règim de protecció més ampli que el previst a la norma comunitària no implica cap vulneració de l'ordenament comunitari, atès que les directives són normes que vinculen l'Estat membre al qual es destinen pel que fa al resultat que s'ha d'aconseguir, deixant en mans de les autoritats nacionals la facultat d'escollir la forma i els mitjans per assolir-ho. Altra cosa és que el legislador intern, en transposar la directiva comunitària, pugui millorar el nivell de protecció del dret.

Un cop efectuades aquestes consideracions, cal descendir al present cas. És un fet acceptat per ambdues parts que la veu de la persona aquí reclamant es va sotmetre a tractament a través de la gravació de la sessió de la Mesa celebrada el 04/07/2012. Cap dubte ofereix que estem doncs davant un tractament de dades de caràcter personal, a tenor de la definició donada pels articles 3.a) de la LOPD i 5.1.f) del RLOPD. Aquest segon article assenyala que són dades de caràcter personal: *"qualsevol informació numèrica, alfabètica, gràfica, fotogràfica, acústica o de qualsevol altre tipus que concerneix persones físiques identificades o identificables".*

D'altra banda, les actuacions a què fa referència la Diputació, consistents en la gravació de les veus dels assistents a la reunió, la seva conservació, l'accés posterior per a l'elaboració de l'acta i finalment l'esborrat de la gravació, constitueixen tractaments de dades d'acord amb la definició que se'n fa als articles 3.c) de la

LOPD i 5.1.t) del RLOPD. En efecte, l'article 3.c) de la LOPD considera tractament de dades: *"les operacions i els procediments tècnics de caràcter automatitzat o no, que permetin recollir, gravar, conservar, elaborar, modificar, bloquejar i cancel·lar, així com les cessions de dades que derivin de comunicacions, consultes, interconnexions i transferències".*

Pel que fa pròpiament al dret de cancel·lació, aquest es reconeix als interessats respecte als tractaments de les seves dades, i, per tant, amb independència que el responsable del tractament hagi o no creat un fitxer. En efecte, així es desprèn de l'article 16 de la LOPD quan assenyala al punt 2 que: *"Han de ser rectificades o cancel·lades, si s'escau, les dades de caràcter personal el tractament de les quals no s'ajusti al que disposa aquesta Llei".*

D'acord amb l'exposat fins ara, no resulta de rebut el motiu de denegació del dret de cancel·lació adduït per la Diputació de Lleida relatiu a la suposada inexistència d'un fitxer, ja que la gravació efectuada constitueix un tractament de dades i, consegüentment, està sotmès a la normativa de protecció de dades. A més, aquesta al·legació consistent en què serien dades no incorporades a un fitxer, es contradiu amb la manifestació de la mateixa Diputació, segons la qual les dades personals esmentades, un cop recollides a l'acta, sí s'inclouen a un fitxer de dades personals.

En efecte, del relat dels fets efectuat per la mateixa Diputació es desprèn que la gravació constaria en un suport que per força s'ha d'haver arxivat en algun suport, i que s'ha conservat durant un temps (des del 04/07/2012 fins com a mínim el 29/08/2012, data de l'escrit on la Diputació manifestava que encara no havia redactat l'acta). D'altra banda, el fet que la secretaria de la Mesa pugui accedir a la gravació en un moment posterior per a la redacció de l'acta dona mostra que la gravació és identificable i accessible, com també ho són les veus, doncs d'altra manera, si no fos possible relacionar una determinada deliberació o parer amb una persona, no sembla que la gravació pogués complir amb la finalitat prevista de servir per a la redacció de l'acta. Sigui com sigui, fins i tot per al negat supòsit que les dades personals controvertides no estiguessin vinculades a un fitxer, això no impediria, com s'ha dit, l'aplicació de la normativa de protecció de dades.

Per tant, en contra d'allò afirmat per la Diputació i seguint les seves mateixes paraules, d'entrada havia d'atendre el dret de cancel·lació de la persona aquí reclamant, en el sentit que havia de donar resposta tenint en compte que la normativa de protecció de dades era plenament aplicable. Altra cosa és si concorria alguna causa que podia justificar la denegació del dret de cancel·lació, cosa que s'analitza a continuació.

5.2.- Sobre si procedia la cancel·lació sol·licitada.

Pel que fa a la procedència o no de la cancel·lació sol·licitada, cal tenir en compte que els articles 16 LOPD i 31.2 RLOPD regulen el dret de cancel·lació com el dret de l'afectat a que se suprimeixin les dades que siguin inadequades o excessives, sense perjudici del deure de bloqueig. Així, el dret de cancel·lació regulat a la LOPD és un dret personalíssim i constitueix una de les facultats essencials que integren el dret

fonamental a la protecció de dades de caràcter personal. És per això que les limitacions a aquest dret de cancel·lació han de ser les mínimes, atès que mitjançant el seu exercici es garanteix l'efectivitat del dret fonamental a la protecció de dades de caràcter personal. Així, els casos en què la pròpia LOPD exceptua el dret de cancel·lació es recullen al seu article 16, apartats 3 i 5; i també a l'article 33, punts 1 i 2, del RLOPD.

En el cas present, cal tenir en compte que les meses de negociació de les condicions de treball dels treballadors de les administracions públiques són òrgans col·legiats, el règim jurídic dels quals s'ha d'ajustar a les normes contingudes als articles 22 i següents de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú –en allò que constitueix normativa bàsica-, així com als articles 13 a 20 de la Llei 26/2010 de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, i també, si escau, a les normes de funcionament que estableixin els propis òrgans col·legiats (ex art. 22.2 *in fine* Llei 30/1992). En la celebració de cada sessió de l'òrgan col·legiat, el secretari té l'obligació d'estendre acta (art. 15.2.b Llei 26/2010 i art. 25.3.d Llei 30/1992), en la qual ha de constar la informació següent (art. 20.1 Llei 26/2010): “...els assistents, l'ordre del dia de la reunió, el lloc i el temps en què s'ha efectuat, els punts principals de les deliberacions, el contingut dels acords adoptats, el sentit dels vots i, si un membre o una membre ho demana, una explicació succinta del seu parer”.

D'acord amb aquest precepte, es podria considerar que la gravació efectuada per la Diputació de Lleida coadjuva al compliment del deure d'estendre acta, com d'altra banda així ho ha manifestat la Diputació des d'un inici quan assenyalava que la gravació tenia per finalitat redactar l'acta. Des d'aquest punt de vista, la conservació de la gravació s'hauria de considerar ajustada a dret només fins a la redacció i aprovació de l'acta, cosa que al seu torn justifica la denegació de la cancel·lació mentre no s'hagués aprovat l'acta. Mentre perduri aquesta situació, es fa necessari advertir que la persona afectada té dret a que se li faci efectiu el dret d'accés a les gravacions de la seva veu, aspecte al qual es referia l'escrit dirigit a la Diputació inicialment, però que no es va incloure en la reclamació que aquí es resol, motiu pel qual no s'efectua cap pronunciament al respecte en la part dispositiva, més enllà de la consideració que s'acaba de fer.

Sisè.- De conformitat amb allò establert als articles 16.3 de la Llei 32/2010 i 119 del RLOPD, en el casos d'estimació de la reclamació de tutela de drets, s'ha de requerir al responsable del fitxer per tal que en el termini de 10 dies faci efectiu l'exercici del dret.

No obstant això, cal tenir en compte que la decisió d'estimació rau en la manca de resposta en termini a la sol·licitud de cancel·lació, la qual s'hauria dut a terme per part de la Diputació, un cop iniciat el present procediment. D'altra banda, també cal tenir en compte el que s'ha argumentat sobre l'existència d'una causa que hauria justificat la denegació de la cancel·lació, mentre no es redacti i aprovi l'acta corresponent a la sessió de la Mesa controvertida. És per això que es considera procedent requerir a la Diputació de Lleida per tal que, un cop redactada i aprovada l'acta mencionada, en el termini de 10 dies faci efectiva la cancel·lació de les dades personals

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

controvertides, tot procedint a la seva supressió llevat que l'entitat reclamada consideri que resulti d'aplicació el bloqueig. Un cop s'hagi fet efectiu el dret de cancel·lació en els termes exposats, en el mateix termini de 10 dies l'entitat reclamada haurà de donar-ne compte a l'Autoritat

Per tot el que s'ha exposat,

RESOLC

Primer.- Estimar la reclamació de tutela formulada per la senyora XXX referent al dret de cancel·lació exercit davant la Diputació de Lleida, i requerir a aquesta Diputació per tal que dugui a terme les actuacions assenyalades al fonament de dret sisè.

Segon.- Notificar aquesta resolució a la Diputació de Lleida i a la persona reclamant.

Tercer.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, les parts interessades poden interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 116 i següents de la Llei 30/1992 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius de Barcelona, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, les parts interessades poden interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

M. Àngels Barbarà i Fondevila

Barcelona, 31 d'octubre de 2012